

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Ο Ρωμυός την εβδομάδα — μόνο μιά φορά θα βγαίνε
κι' διαν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβάνη.
Συνδρομητάς θα δέχωμαι, — διότι τους άνέχομαι,
μοναχά 'στάς Έπαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδάδεκα και μόνο.

Του Νοεμβρίου είκοστή δευτέρα
και κουμπουριαίς άκούω 'στόν άέρα.

Χίλια όκτακόσα όγδοήντα έξη,
εις αυτό τό χρόνο κάτι θα μάς τρέξη.

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι,
Αλλ' έδω συνδρομητάι — δέν θα γίνονται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' όσπα θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονέρι
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται ο έμέ.
Μές 'ετών φόρων την άντάρα—κι' ο Ρωμυός μας μιά θακέραι

Σαράντα τέσσαρα σόν έκατόν,
χουσα Προγράμματα τών τελετών.

Και άλλο θέμα πρώτης
ή ένηλικιότης.

Και άλλο πάλι 'ξαφνικό και άλλο νταραβέρι
και σπάζει πόρταις και γαλιά παλληκαριών άσκέρι
κι' ο Γιάννης ο Καμπούρογλου άρπάζει τό πιστόλι
και φεύγουν μέ τα τέσσαρα λαχανιασμένοι όλοι.
Και συζητήσεις γίνονται μεγάλαις 'στό παζάρι
και πέφτουν φάπαις δυναταίς και δυνατό στηλιάρι.

'Ανεστατώθη κατ' αυτάς όλόκληρος ή χώρα
και πατιρντι άκούεται σέ κάθε γειτονιά,
άν δντως ο Διάδοχος ένηλιξ είναι τώρα,
άν 'μπήκε 'στά δεκαοκτώ ή 'στά δεκαεννιά.
Και πρίνονται γειτόνισσαις και πρίνονται γειτόνοι
κι' ένας 'στόν άλλο ρίχνεται και τόν ξυλοφορτόνει.

'Ελησμονήθη 'στη στιγμή τών έκλογών ή φούρα
κι' ο Παπκαμχαλόπουλος και ο Ζυγομαλάς
και άλλα τώρα έχομε τρεχάματα καινούρια
κι' εις πόλεμον εύρίσκεται ή άνδρική 'Ελλάς.
Και είναι κίνδυνος πολύς μ' αυτό τό νέον θέμα
μήπως έκρεύση κρουνηδόν τό τίμόν μας αίμα.

Κι' εις τό Πανεπιστήμιον άναβρασμός μεγάλος
και προσφωνήσεις φλογεραί και κουμπουριαίς και σάλος
και μέσ 'στην τόση σύγχυσι τό άγαλμα του Ρήγα,
σάν να μην ξέρη πώς κολλά 'στους άπογόνους μυίγα,
άνοίγει τη χερούκλα του και τό σταυρό του κάνει
για του Τρικούπη τόν λαό και για του Δεληγιάννη.

Και τών Δημάρχων δέν θάλθη όλόκληρο τάσκέρι,
διότι ο Θεόδωρος τους έχει καταπίσει
πώς ο Χαρίλαος έδω γυρεύει να τους φέρη,
πιστεύων πώς 'στάς έκλογάς μέ τούτο θα κερδίση.
'Αλλά κι' εκ του Συντάγματος υπερεβεβαιώθη
πώς ο σεπτός Διάδοχος δέν ένηλικιώθη.

Μά κι' ο Ρωμυός ο φουκαράς γι' αυτό σάς ββαιώνει
και καρτερεί ο βασιλεύς να έβγη 'στό μπαλκόνι
κι' ένώπιον τών φοιτητών και όλου του λαού του
την ηλικίαν να ειπή του σεβαστού υιού του
κι' έτσι να παύσουν ή φωναίς κι' αυτά τα πανηγύρια
και να μη σπάζουν κεφαλαίς, γαλιά και παραθύρια.